

AanZet

AanZet is het +16 werkmateriaal van de Jeugdbond voor jongeren en jeugdverenigingen van de Gereformeerde Gemeenten. Kijk voor meer informatie op jbgg.nl/+16/aanzet

Redactie

Bartjan Boer, Corine Bravenboer-Bosland, Aline van de Maat (voorzitter), Dirk-Jan Nijsink (eindredactie), Frank van Putten,

verbindt jongeren

Inhoud

Introductie.....	3
Hoofdstuk 1 Lijden in soorten en maten.....	4
Hoofdstuk 2 Zonde en lijden.....	6
Hoofdstuk 3 God en lijden	8
Hoofdstuk 4 Nut van lijden.....	11
Hoofdstuk 5 Lijden dragen	13

Introductie

Deze AanZet gaat over de vraag naar lijden. Waarom is er zoveel verdriet en pijn in mijn leven? Waarom zijn er in mijn omgeving zoveel mensen die lijden? Als er een God is, waarom laat Hij dit dan allemaal toe? Dit zijn hele begrijpelijke maar ook moeilijke vragen!

In hoofdstuk 1 wordt concreet gemaakt hoe lijden eruit kan zien in ons leven en in het leven van onze naaste. In hoofdstuk 2 staat de vraag centraal wat zonde(n) en lijden met elkaar te maken hebben. De volgende vraag is hoe het lijden te rijmen is met het bestaan van God. Daarover gaat hoofdstuk 3. Hoofdstuk 4 gaat nog verder in op de vraag wat de zin van het lijden is: Welk doel dient het lijden? En kan je altijd weten wat het doel ervan is? Het laatste hoofdstuk gaat over hoe je met lijden om kan gaan: Hoe draag jij je levenskruis? Waar kan je heen met je verdriet?

Literatuur en verder lezen:

Thomas Boston, Het kromme in het levenslot

Henri Keurhorst, De pijn van Job

John Blanchard, Waar was God op 11 september?

C.S. Lewis, Het probleem van het lijden

Heidelbergse Catechismus, zondag 10 en zondag 15

Doopformulier

verbindt jongeren

Hoofdstuk 1 Lijden in soorten en maten

“De wereld bloedt uit duizend wonden”. Dat hoor je iemand misschien weleens zeggen. Daarmee wordt bedoeld dat er in de hele wereld ontzettend veel geleden wordt: ver weg maar ook dichtbij. Misschien ervaar jij het wel heel dichtbij, in je eigen leven. Dan is het geen abstract verhaal meer, maar raakt het jou persoonlijk.

Wereldbeeld

Veel mensen hebben een rooskleurig beeld van het leven. Ook reformatorische christenen hebben dat. Dat beeld ziet er vaak een beetje zo uit: Je wordt gezond en wel geboren en groeit op in een liefdevol gezin. Je kunt naar een reformatorische school en gaat daarna een vervolgopleiding doen. Wie een beetje zijn best doet, kan het ver schoppen: een mooie baan, een mooi huis en mooie reizen liggen in het verschiet. Ondertussen kom je een man of vrouw tegen. Je trouwt en krijgt kinderen. En dat allemaal in een vredig en welvarend land als Nederland.

Pijn en verdriet dichtbij

Maar wat gaat het vaak (of bijna altijd) anders! Hoeveel mensen leven niet met een beperking? Iemand mist bijvoorbeeld een arm of been, of denk aan mensen die blind of doof zijn. Soms al sinds hun geboorte. Beperkingen kunnen ook later in het leven komen, door een ongeluk of ziekte. Denk aan een dwarslaesie, suikerziekte, kanker...

Naast dit ‘persoonlijke’ lijden is er ook lijden in gezinnen en families. Er zijn kinderen die leven in een gezin waar ouders constant ruzie met elkaar maken. Kinderen die tijdens hun jeugd moeten zien dat vader en moeder elkaar in de haren vliegen, met alle gevolgen van dien...

Ook zijn er kinderen van wie de vader of moeder gestorven is. Misschien heb jij zelf op die manier lijden ondervonden. Of er zijn andere, diep ingrijpende dingen gebeurd.

Wat kan het ook in je eigen ontwikkeling anders gaan dan je hoopt en verwacht! Op school gaat het niet goed, je wordt gepest bijvoorbeeld. Of je vervolgstudie loopt spaak. Je kunt niet aan werk komen of je raakt werkeloos. Je relatie gaat uit, misschien wel na een hele lange tijd. Je was misschien zelfs al (bijna) verloofd of had je trouwjurk al uitgezocht...

verbindt jongeren

Pijn en verdriet verder weg

En als je nog eens een deurtje verder kijkt? Moord en doodslag lijken soms aan de orde van de dag. Zinloos geweld, verkrachtingen, vrouwenhandel... het komt echt voor in Nederland. En in andere delen van de wereld is het zo mogelijk nog erger. In veel delen op de wereld lijden mensen honger of vluchten mensen voor oorlog en terreur. Denk aan Afrika, Oost-Europa, Rusland, het Midden-Oosten, Brazilië, Noord-Korea en zoveel andere landen en gebieden meer.

Of neem in gedachten de bloedbaden die zijn aangericht in Europa en Amerika. Bij wie gaat er niet een alarmbel rinkelen als we het hebben over '11 september'? De dag dat de TwinTowers in Amerika doorboord werden en ook elders in Amerika twee vliegtuigen moedwillig op gebouwen werden in gevlogen. Meer dan 3.000 mensen kwamen om het leven.

Maar ook later zijn er verschrikkelijke dingen gebeurd. Anders Breivik bracht in Noorwegen 77 jongeren om het leven (2012). In Nice reed een vrachtauto op mensen in (2016) en in Las Vegas schoot iemand vanuit zijn hotelkamer tientallen mensen op een plein neer (2017).

Er is vreselijk veel lijden op deze wereld. Dagelijks lees je erover in het nieuws. In binnenland en buitenland. Ver weg, maar ook dicht bij. In het vervolg van deze AanZet wordt vooral ingezoomd op het lijden dichtbij, het lijden in je eigen leven.

verbindt jongeren

Hoofdstuk 2 Zonde en lijden

Het bestaan van lijden roept de vraag op wat de *oorsprong* van het lijden is. Hoe is het lijden in de wereld gekomen? Is er een verband tussen zonde(n) en lijden? Is lijden altijd een straf op een specifieke zonde? Op die vragen geeft dit hoofdstuk antwoorden.

Zondeval

Als we het over lijden hebben, dwingt Gods Woord ons te beginnen waar het begon: bij de zondeval. Niet om goed gereformeerd over te komen, niet om zwaar of naar te doen, wel om eerlijk te zijn. Waar lezen we voor het eerst over pijn en verdriet? Bij de zondeval (Genesis 3). Eva heeft gegeten van de boom waarvan ze wist dat God het eten ervan verboden had. En ze geeft ook Adam er van te eten. Daar vallen Adam en Eva van God af en in hen alle mensen (Romeinen 5). De Heere zegt dan tegen Eva: "Ik zal zeer vermenigvuldigen de smart, namelijk uwer dracht; met smart zult gij kinderen baren". En tot Adam: "zo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt, en met smart zult gij daarvan eten al de dagen van uw levens." Al snel blijkt hoezeer de zondeval de goede schepping van God in puin heeft gestort. Als Kain en Abel geboren zijn en opgegroeid, slaat Kain zijn broer Abel dood (Genesis 4). Zinloos geweld! Wat een pijn en smart zal dit Adam en Eva gegeven hebben. Kain slaat op de vlucht voor God. Daar zitten Adam en Eva met hun gebroken gezin... Het is een gevolg van de zondeval.

Specifieke zonde

Het lijden is dus in de wereld gekomen door de zondeval. De volgende vraag die op ons af kan komen, is of er een direct verband is tussen lijden en een bepaalde zonde. Het antwoord is soms ja én soms nee. Het is heel duidelijk dat de Heere mensen straft om de zonde die ze doen. Gehazi werd melaats toen hij tegen Elisa loog over de spullen die hij van Naäman had gevraagd (2 Koningen 5:20-27). De Farao in Egypte (en het volk) werd gestraft met tien plagen omdat hij steeds beloofde het volk van Israël te zullen laten vertrekken maar dit uiteindelijk toch niet deed (Exodus 7 en verder). Ananias en Safira werden met de dood bestraft toen ze tegenover Petrus niet de waarheid spraken over het geld dat ze aan de gemeente hadden gegeven (Handelingen 5:1-11). Het kindje van David en Bathseba zou sterven vanwege het overspel dat ze bedreven hadden, en de moord door David op Uría (2 Samuël 11). Deze voorbeelden geven een specifiek verband aan tussen een zonde en het lijden dat daar als oordeel aan verbonden wordt.

Geen specifieke zonde

Het tweede deel van het antwoord is 'nee'. Waarom? Omdat er heel vaak geen direct verband is tussen een specifieke zonde en een bepaalde vorm van lijden. De Heere Jezus heeft dat duidelijk gemaakt toen hem een vraag werd gesteld over een blindgeborene in Jeruzalem (Johannes 9). "Wie heeft er gezondigd", zo wordt er gevraagd, "hijzelf of zijn ouders?". De Heere Jezus geeft het volgende antwoord: "Noch deze heeft gezondigd, noch zijn ouders, maar dit is geschied opdat de werken Gods in hem zouden openbaar worden." Dit antwoord is belangrijk voor de vraag of er een direct verband is tussen een specifieke zonde en bepaald lijden. De Heere Jezus zegt dat het feit dat deze man blind is, niet te maken heeft met de zonden van zijn ouders of van hemzelf. Er moet voor de blindheid van deze man geen specifieke zonde van hem of zijn ouders worden gezocht. Het is de Heere die de één iets geeft en de ander iets onthoudt. Dat is Zijn soevereiniteit. Iets soortgelijks zegt de Heere Jezus over de ingestorte toren van Siloam. Daarbij waren 18 mensen omgekomen. Wilde God deze mensen straffen om een specifieke zonde? Of waren zij slechter dan de andere mensen? "Nee", zegt de Heere Jezus. Maar Hij zegt er wel iets bij: "Indien gij u niet bekeert, zult ook u vergaan." Dat is de les voor ons: Niet elke moeite, handicap of andere vorm van lijden is een specifiek gevolg van een bepaalde zonde. Wel moeten we steeds blijven beseffen dat het lijden is gekomen na de zondeval. En dat als we ons niet bekeren, we zullen vergaan...

verbindt jongeren

Hoofdstuk 3 God en lijden

In het vorige hoofdstuk kwam de relatie tussen zonde en lijden aan bod. Daar is een ander punt nauw aan verbonden, namelijk: hoe is het lijden te rijmen met het bestaan van God? Veel mensen laten het geloven in God afhangen van het lijden dat ze bij zichzelf of om hen heen zien. Zij zeggen: "Als God bestaat, waarom laat Hij lijden dan toe?". Als Hij almachtig is, dan kan Hij het kwaad toch voorkomen? En dat zou Hij toch ook moeten willen want Hij is toch liefde? Waarom doet Hij dat dan niet? Is God wel almachtig? Is de Heere wel liefdevol? Lastig hè! Ook kerkmensen worstelen vaak met deze vragen. Misschien herken je deze vraag wel. Is lijden in je persoonlijk leven en lijden in de wereld om je heen te rijmen met het bestaan van God? Over dit moeilijke punt gaat dit hoofdstuk.

Gods 'megafoon'

De Engelse wetenschapper C.S. Lewis heeft een boek geschreven met als titel: 'Het probleem van het lijden'. Hij schetst in dit boek dat lijden een belangrijke functie heeft. Lijden laat zien dat het leven op aarde niet goed is. We denken vaak dat alles op rolletjes loopt. En zolang we dat denken, zijn we niet geneigd aan God te denken. God komt ons dan niet van pas. Hij laat Augustinus aan het woord: "God wil ons iets geven, maar kan dat niet omdat onze handen al gevuld zijn." Daar zit het probleem. We leven rustig voort. We kunnen in het leven van alles negeren. Maar pijn niet. Lewis zegt dan: "Pijn eist aandacht. God fluistert tot ons in onze genietingen. Hij spreekt tot ons geweten, maar Hij roept ons in lijden. Het is een megafoon om een dove wereld wakker te schudden." Door lijden worden onze illusies doorgeprikt. Onze illusie dat het hier een paradijs is, of dat we er ten minste een paradijs van moeten maken. We moeten ons aan God overgeven zegt Lewis, en zolang we 'ons eigen leven' prettig vinden, zullen we niet bereid zijn dat te doen. Samengevat: de Heere roept ons door lijden op om ons tot Hem te bekeren!

Vaderlijke zorg

Dat komt ook tot uitdrukking in het doopformulier. Beleden wordt dat je in zonden ontvangen en geboren bent en daarom aan allerlei ellende, ja zelfs aan de verdoemenis onderworpen bent. Door de doop betuigt en verzegelt God de Vader ons echter dat hij een eeuwig verbond der genade met ons opricht, en daarom ons wil voorzien in datgene wat we voor ons

levensonderhoud nodig hebben. En het kwade dan, de moeiten? Daarvan zegt het formulier: dat wil Hij van ons weren, óf: ten beste keren, tot ons nut doen zijn.

In zondag 10 van de Heidelbergse Catechismus wordt dat ook beleden. Daar gaat het over Gods voorzienigheid. Over rijkdom en armoede. Over gezondheid en ziekte. Over vruchtbare en onvruchtbare jaren. Daar klinkt de volgende belijdenis: deze dingen gebeuren niet bij geval, maar komen ons toe vanuit Gods Vaderlijke hand. Dat neemt de angel weg uit het lijden! Je levensweg kan zwaar zijn, heel zwaar. Het kan je moedeloos maken. Opstandig. Maar wat een rust kan het schenken als je ziet dat het *Gods hand* is die slaat. Dan is het een Vaderlijke hand, dwars door het lijden heen. Of om met Job te speken: "Zou ik het goede van God ontvangen en het kwade niet?" (Job 2:10). Paulus bemoedigt Gods kinderen die kruis en moeite in hun leven tegen komen als volgt: "Want degenen die de Heere liefheeft, die kastijdt Hij, en Hij geselt een iegelijken zoon die Hij aanneemt. Indien u de kastijding verdraagt, zo gedraagt Zich God jegens u als zonen; (want wat zoon is er die door de vader niet wordt gekastijd?" (Hebr. 12:6 en 7).

Christus' priesterlijke werk

Denk vooral niet dat lijden iets is dat God 'onbewogen' laat. Dat het iets is wat Hij Zich niet aantrekt. De Heere ziet de wezen, de weduwen, de gevangenen, de blinden, de vreemdelingen... echt waar, Hij zegt het Zelf in Psalm 146. Denk niet dat de Heere niet zou weten wat mensen voelen aan pijn en verdriet.

Om dat te onderstrepen is het belangrijk voor ogen te houden dat de Zoon van God ook mens is geweest. In Zijn menselijke natuur heeft Hij geleden. Het zwaarst aan het kruis. Van God verlaten, stierf Hij al bloedend en dorstig een wrede dood. Maar, niet voor niets zegt de Heidelbergse Catechismus dat niet alleen het sterven van de Heere Jezus een weg van lijden was maar dat Zijn hele leven een lijdensweg was (zondag 15, vraag 37). Hij heeft honger gekend, bijvoorbeeld bij de verzoeken in de woestijn (Lukas 4:2). Hij kende de pijn van verstoten te worden, bijvoorbeeld toen de inwoners van Zijn geboortestreek Hem van de rotsen wilde gooien (Lukas 4:16 en verder). Hij kent de pijn van rouw. Zie maar hoe Hij huilde toen Zijn vriend Lazarus gestorven was (Johannes 11:35). Jesaja zegt van Hem: "Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, en verzocht in krankheid" (Jesaja 53:3).

Mee-lijden

Waarom is dit van belang? Paulus geeft je het antwoord: "Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde. Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd." (Hebreeën 4:15, 16). Samengevat: het is van belang zodat je zult weten dat er een Hogepriester in de hemel is, Die je te hulp kan komen!

verbindt jongeren

Hoofdstuk 4 Nut van lijden

Mozes zegt dat het leven op aarde vol is van moeite en verdriet (Psalm 90). We hebben gezien dat dit komt door de zondeval. Ook is aan bod gekomen dat het niet voortkomt uit meedogenloosheid van God. Wat dan wel? Welk doel dient het lijden dan? Heeft het wel een doel? En als het een doel heeft, kan je dat altijd weten? In dit hoofdstuk borduren we voort op hoofdstuk 3 en wordt aan de hand van voorbeelden uit de bijbel op deze vragen ingegaan.

Verheerlijking van God

Eerder in deze AanZet kwam de geschiedenis van de blindgeborene aan bod. Er was geen direct verband tussen zijn blindheid en een specifieke zonde. In de geschiedenis van deze blindgeborene ligt nog een andere les. De Heere Jezus zegt immers dat door de blindheid van deze man, God Zijn heerlijkheid gaat tonen. Hoe dan? De Heere Jezus maakt dat deze man ziende wordt! En nog meer: deze blindgeborene gelooft in de Heere Jezus en gaat Hem aanbidden (Johannes 9:38). De Heere toont Zijn macht en majesteit door deze man het gezichtsvermogen terug te geven. Zijn handicap had als doel de verheerlijking van God.

Datzelfde doel komt naar voren in de geschiedenis van Martha, Maria en Lazarus. Lazarus is ziek. De Heere Jezus wordt daarvan op de hoogte gesteld. Hij komt echter niet naar Bethanië. Als Lazarus gestorven is, zegt Maria tegen de Heere Jezus: "Als U hier geweest was, was dit niet gebeurd." (Johannes 11:32) De Heere Jezus gaat echter een wonder doen: Lazarus uit de dood opwekken! Vol ongeloof zegt Martha tegen de Heere Jezus: "Hoe kan dat nou, hij ligt al vier dagen in het graf!". En dan komt een belangrijk antwoord: "Heb Ik u niet gezegd dat zo gij gelooft, gij de heerlijkheid Gods zien zult?" Het had een doel: Gods heerlijkheid te openbaren.

Bepaalde les leren

Soms wil de Heere door middel van lijden mensen een bepaalde les leren. Wat de Heere dan precies wil leren, verschilt. Maar je ziet in de Bijbel verschillende voorbeelden van kinderen van God die uitspreken door het lijden iets geleerd te hebben. Ja, ze zijn er zelfs dankbaar voor. Zo zegt Jeremia: "Het is goed voor een man dat hij het juk in zijn jeugd draagt. Hij zitte eenzaam en zwijge stil omdat Hij het hem opgelegd heeft" (Klaagliederen 3: 27, 28). Een 'juk' is een last. De Heere legt dus een 'last' op, een bepaalde vorm van lijden. David zegt in Psalm 119: Het was goed voor mij dat ik verdrukt ben geweest, opdat ik Uw inzettingen leerde (onberijmd vers 71, berijmd vers 36). Een

ander voorbeeld is Paulus, die “een scherpe doorn in het vlees” moest verdragen. We weten niet wat dat geweest is, dat hoeft ook niet. Het gaat om wat de Heere Paulus leerde. Hij heeft de Heere drie keer gebeden om de doorn weg te nemen. De Heere verhoorde dat gebed niet, maar zei: “Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht”, en Paulus zegt daar dan over: “Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat Christus in mij wone.” (2 Kor 12: 9). Door lijden wil de Heere soms dus lessen leren.

Beproeving

De Bijbel maakt ons ook duidelijk dat de Heere het geloof in Hem op de proef stelt. Hij wil mensen dan beproeven. Nagaan of ze op Hem vertrouwen, dwars door alles heen. Dat kan door voorspoed te schenken en te bezien of dat leidt tot hoogmoed en een weglopen bij God. Vaak betekent beproeving echter een weg van lijden, van een onbegrepen weg. Soms zelfs tegen grote verwachtingen in! Zie bijvoorbeeld de weduwe te Zarfath van wie haar zoon was gestorven terwijl Elia in naam van God beloofd had dat het meel en de olie niet zouden ophouden (1 Koningen 17). Ze zouden blijven leven! Wat had die belofte voor waarde als vervolgens haar zoon alsnog zou sterven? Daarop volgt echter opnieuw een wonder: de jongen wordt uit de dood opgewekt. Zo kan een weg van lijden, een middel zijn waardoor God mensen beproeft. Om zo hun geloof in en vertrouwen op Hem te versterken.

Je kunt ook denken aan de kinderloosheid (wat kan dat een kruis zijn!) bij Abram en Sarai. De Heere beloofde een kind, maar er gebeurde jaren lang niets. Het duurde wel meer dan twintig jaar. En ondertussen werden ze ouder en ouder... en de twijfels kwamen boven. Zou de Heere Zijn belofte wel vervullen? Ja! Want hij is een getrouwe God en Vader, die niet liegt. Wel wil Hij geloofsgehoorzaamheid. En dat beproeft Hij soms. Een van onze predikanten zei eens: het ware geloof wordt wel beproefd, maar nooit beschaamd!

Hoofdstuk 5 Lijden dragen

Het lijden en de gebrokenheid die de zondeval met zich meebracht, zal er op deze aarde altijd zijn. Maar je hebt gehoord dat je niet aan je 'lot' wordt overgelaten! De Heere ziet en weet alles. Ook het lijden in jouw leven. Hij regeert er zelfs over. Dat kan heel moeilijk zijn. Hoe houd je het hoofd boven water? Hoe moet je omgaan met het verlies van je moeder? Met de ziekte die je meedraagt in je leven? Waar moet je heen met je onbegrepen weg over de verloving die verbroken werd? In het verlengde van het vorige hoofdstuk worden handvatten gegeven om met lijden om te gaan.

Gods leiding over het lijden

In Schotland was er een bekende predikant, Thomas Boston. Hij heeft een boek geschreven over lijden, met als titel: 'Het kromme in het levenslot'. Zijn boek begint hij met een tekst uit Prediker. "Aanmerk het werk Gods; want wie kan recht maken, wat Hij krom gemaakt heeft? (Prediker 7:13). Boston ziet in die tekst twee delen die van groot belang zijn bij het lijden: weet dat het een werk van God is én weet dat je dat werk niet tegen kan houden. Is dat fijn om te horen? Boston bedoelt het heel pastoraal. En hij kan er over meepraten! Van zijn tien kinderen heeft hij er zes moeten begraven... Hij schrijft, ietwat vrij vertaald: "Wilt u tot bedaren komen en gerustgesteld zijn in het lijden, heft dan uw ogen op naar de hemel, merk het werk van God daarin, de werking van Zijn hand. Merk het goed op, vestig uw blik op deze oorzaak van het kromme in uw lot, zie hoe dit is het werk van God, Zijn handelen." Wat heeft dat voor nut volgens Boston? "God heeft die gemaakt, en zij moet blijven, omdat Hij het zo wil hebben. Al zou u uw uiterste kracht inspannen om het effen te maken, uw poging zou vruchteloos zijn. Alleen Hij, die het kromme gemaakt heeft, kan haar weer in orde brengen of recht maken." Samengevat: zie omhoog!

Gods alwetendheid

Door lijden wil de Heere ons lessen leren. En wat dat precies is, ligt voor iedereen weer anders. Het volgende geldt voor iedereen. In de eerste plaats *dat de Heere van je kruis en lijden afweet*. Hij ziet alles! Ook jou in je pijn en verdriet. David zegt dat in Psalm 10 en hij geeft er een opdracht bij: je moet het in Gods hand overgeven: "Gij ziet het immers, want Gij aanschouwt de moeite en het verdriet, opdat men het in Uw hand geve (...)." Neem de raad van Jakobus ter harte: "Is iemand onder u in lijden? Dat hij bidde." (Jakobus 5:13). Klaag je nood bij de Heere.

Gods almacht

In de tweede plaats *dat God je leven bestuurt, en het Hém dus niet uit de hand loopt*. Als je het zelf misschien niet meer kunt overzien, houd dan voor ogen dat God almachtig is. Het ligt in Zijn macht om het lijden te verlichten, of om te maken dat je je kruis kunt dragen. Paulus ervoer een 'scherpe doorn in zijn vlees'. We weten niet precies wat dat is geweest. Wel weten we dat hij de Heere vroeg dat kruis van hem te nemen. Maar de Heere zei: "Nee. Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht." Paulus zegt daarom: "Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone." Hij zegt zelfs: "Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig" (2 Korinthe 12:7-10).

Gods genade

In de derde plaats moeten we voor ogen houden dat het lijden in het perspectief staat van enerzijds de zondeval en anderzijds de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Laten we van de zondeval niet de schuld op Adam of op God schuiven. Hadden wij een andere keus gemaakt?

De hele schepping ligt onder de vloek van God, en snakt naar de verlossing ervan, naar herstel (Romeinen 8:22). Jij misschien ook wel. Er komt een einde aan het lijden, voor iedereen die gelooft in Jezus Christus, de Zoon van God. Die mensen zullen delen in de vreugde die er zal zijn in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde. Op de nieuwe aarde en in de nieuwe hemel zal geen lijden meer zijn. Daar is geen dood, rouw, moeite en pijn meer (Openbaring 21:4), want de vloek die kwam door de zondeval is dan opgehouden (Openbaring 22:3). Dan zal alles vrede zijn. *Dan staat het lijden in dat perspectief, dan is het lijden eindig*. Nog een keer Paulus aan het woord: "Want ik houd het daarvoor, dat het lijden van deze tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die ons zal geopenbaard worden." (Romeinen 8:18).

"Wat de toekomst brengen moge, mij geleidt des Heeren hand.
Moedig sla ik dus de ogen naar het onbekende land.
Leer mij volgen zonder vragen; Vader, wat Gij doet is goed!
Leer mij slechts het heden dragen, met een rustig, kalm gemoed."

Jacqueline van der Waals

verbindt jongeren

